

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สำคัญและมีผู้ใช้กันอย่างแพร่หลาย เป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างชาติต่างๆ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่ควรจะได้เรียนรู้เป็นภาษาแรก (ดวงเดือน แสงชัย, 2531) ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจะสามารถเข้าใจความคิด ทัศนคติ วัฒนธรรมของชาติอื่น ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ และความเคลื่อนไหวของโลกในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537) ในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากอาชีพและสื่อต่าง ๆ ส่วนมีภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องกับ โดยเฉพาะด้านวิชาทางวิทยาการใหม่ ๆ ส่วนใหญ่มักจะเขียนเป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น ดังนั้นการให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีทางด้านความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กไทย ถึงแม้ว่าในสภาพการจัดการเรียนการสอนของไทย วิชาภาษาอังกฤษเป็นเพียงวิชาเลือกของกลุ่มประสบการณ์พิเศษ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ก็ตาม แต่บทบาทและความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษยังคงความสำคัญอยู่เช่นเดิม และมีแนวโน้มว่าจะทวีความสำคัญต่อชีวิตคนไทยมากยิ่งขึ้นในอนาคต (แรมสมร อยู่สถาพร, 2539)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว โรงเรียนเอกชนจึงได้จัดกิจกรรมภาษาอังกฤษไว้ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา และในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งจรรยาพร ธรนิษฐ์ (2539) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นพื้นฐานในการศึกษาขั้นสูง กิจกรรมภาษาอังกฤษจึงนับว่าเป็นจุดเด่นของการศึกษาของโรงเรียนเอกชนโดยทั่วไปในทุกระดับการศึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่ที่ส่งบุตรหลานของตนเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนต่างต้องการให้เด็กเรียนภาษาอังกฤษได้ คล่องเพื่อนำมาใช้ในการประกอบอาชีพหรือเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น (รพีพรรณ เอกสุภาพันท์, 2539) ซึ่งสอดคล้องกับที่ชินวงศ์ ศรีงาม (2539) ได้กล่าวไว้ว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นจุดขายของโรงเรียนเอกชน เมื่อโรงเรียนรัฐบาลกำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา โรงเรียนเอกชนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้มีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น ครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนต้องร่วมมือกันพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษอย่างจริงจังและจริงใจ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ (พิตรวัลย์ โกวิทวที, 2537) ดังนั้นครูจึงควรมีความสามารถในการเลือกเทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับตนเอง ผู้เรียน และสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับจุดเน้นของครูผู้สอน ไม่จำเป็นต้องยึดติดกับวิธีใดวิธีหนึ่ง ครูควรจะมีการยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ (ปานตา ไข่เทียมวงศ์, 2538) ด้วยเหตุที่ครูเป็นบุคคลหนึ่งที่มีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนมากและเป็นผู้ที่มีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและแผนการศึกษาของชาติ คุณภาพหรือสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูเป็นสำคัญ (นิราศ จันทร์จิต, 2534) หน้าที่ของครูคือการพัฒนาความสามารถในการเลือกเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับตน เหมาะกับสถานการณ์ และปัญหาที่พบอยู่ ครูต้องใช้ประสบการณ์ วิจารณ์ญาณ และคำนึงมตลอดจนความถนัดส่วนตัวมาประกอบการตัดสินใจเลือกเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับตน เหมาะกับสถานการณ์ (Zumwalt, 1982 อ้างถึงในสำลี ทองฮิว, 2536) ดังที่ สำลี ทองฮิว (2539) ได้กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาวิชาชีพครู คือความสามารถในการทดลอง สร้าง และพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมกับความสนใจ ตรงกับลักษณะความสามารถของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง นอกจากนี้ จอห์น ดิวอี้, แมนแมน, กู๊ดแมน และไซทเนอร์ (John Dewey, 1993; Van Mannan, 1977; J. Goodman, 1984; Zeichner & Liston, 1987 อ้างถึงในสำลี ทองฮิว 2539) ได้กล่าวอีกว่า ครูที่มีพัฒนาการจะสามารถสร้างหรือพัฒนาวิธีการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งในเรื่องการหาวิธีการสอนหรือเทคนิควิธีที่จะทำให้อุ้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพที่สุดนั้นครูเหล่านี้จะไม่ใช้วิธีการสอนที่เรียนมาจากสถาบันการฝึกหัดครูโดยตรง หากแต่จะทำการเปลี่ยนแปลง พลิกแพลง ปรับใช้วิธีการสอนเหล่านั้น และขั้นสุดท้ายคือการพัฒนาวิธีการสอนขึ้นมาใช้เอง

จากแนวคิดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าความสามารถของครูภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่เป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดประสิทธิภาพของชั้นเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การที่ทราบว่าครูภาษาอังกฤษนั้นมีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ควรจะมีการตรวจสอบและประเมินสภาพที่เป็นอยู่ ทั้งนี้เพื่อจะพัฒนาความสามารถของครูภาษาอังกฤษให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป นอกจากนี้ยังช่วยให้รู้ถึงสภาพและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขและปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม (ศรชัย มุ่งไรสง, 2537) ผู้ที่จะทำหน้าที่ประเมินการปฏิบัติงานของครูได้ดีที่สุดก็คือตัวครูเอง เพราะครูย่อมทราบดีว่าตนเองเตรียมวางแผน เตรียมการสอน และมีความรู้ในเนื้อหาเพียงใด (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2537) การประเมินตนเองเป็นวิธีการที่สะดวก ประหยัดเวลา และทรัพยากร ที่สำคัญคือเป็นประโยชน์ต่อตนเองในการเพิ่มพูนและพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานให้ดีขึ้น (Cambell and Lee, 1988 อ้างถึงใน เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2537) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถของครู โดยการสนับสนุนให้ครูมีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงความสามารถในการสนับสนุน กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ครูไม่จำเป็นต้องคาดหวังต่อความดูแลช่วยเหลือและการตรวจสอบจากผู้บริหาร ในวิชาชีพครูนั้นครูควรจะทำ การประเมินปรับปรุงการสอน และพัฒนาอาชีพให้เจริญก้าวหน้าด้วยตนเอง (Blake and others, 1995)

เซอจิโอแวนนิ (Sergiovanni, 1992 อ้างถึงใน Blake and others, 1995) ได้กล่าวว่าครูที่เป็นมืออาชีพจะต้องเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง ต้องค้นคว้าอ่านงานวิจัยที่เป็นปัจจุบันและนำความรู้ที่ได้มาฝึกฝนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และช่วยทำให้โรงเรียนมีชื่อเสียง ครูต้องมีการแลกเปลี่ยนความรู้ตลอดจนให้คำแนะนำต่อเพื่อนร่วมงานเพื่อจะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ครูยังต้องเอาใจใส่ให้นักเรียนทุกคน ซึ่งการเอาใจใส่นักเรียนนั้นจะเห็นได้จากการที่ครูมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนและวางแผนการสอนที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน พอร์ทโฟลิโอจะแสดงให้เห็น ถึงการเป็นมืออาชีพ รวมไปถึงกระบวนการสอนที่ก้าวหน้าของครู

การประเมินผลการปฏิบัติงานของครูในปัจจุบันนี้ยังไม่มียุทธศาสตร์ และวิธีการที่ชัดเจนแน่นอน การให้อำนาจผู้บังคับบัญชาใช้ดุลยพินิจในการประเมินครู มักจะเป็นไปเพื่อ

การเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่งมากกว่าจะประเมินเพื่อทราบจุดอ่อนในการปฏิบัติงานของครู (เยาวัต วิบูลย์ศรี, 2537) เพราะการประเมินตัวครูที่ได้ปฏิบัติมานั้น เป็นการไปตรวจห้องเรียนเพียง 1-2 ครั้ง ของผู้บริหารในขณะที่มีการเรียนการสอน โดยผู้บริหารจะประเมินเกี่ยวกับการจัดระบบในห้องเรียนเท่านั้น แทบจะไม่มีการพูดถึงผลของการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนหรือผลการเรียนของนักเรียน ครูส่วนใหญ่เห็นว่าการประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนและตัวครูโดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Check-list) นั้นไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง (McLaughlin and Pfeifer, 1988 อ้างถึงใน Blake and others, 1995) วอล์ฟ (Wolf, 1991 อ้างถึงใน Setteducati, 1995) ได้ให้ความเห็นว่า การประเมินตัวครูด้วยวิธีการสังเกตการสอนโดยผู้บริหารที่ได้ปฏิบัติกันมาจนเป็นธรรมเนียมนั้น ไมใคร่จะช่วยปรับปรุงบทบาทของครูหรือช่วยให้ครูได้พัฒนาขึ้นสู่ความเป็นมืออาชีพเท่าใดนัก การสังเกตการสอนที่ได้ปฏิบัติโดยทั่ว ๆ ไปที่เกิดขึ้นปีละ 2 - 3 ครั้งนี้ไม่สามารถเทียบเท่าการทำพอร์ทโฟลิโอเพียงครั้งเดียวได้เลย นอกจากนี้ปัญหาทั่วไปที่พบในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่ได้ยึดถือปฏิบัติกันมา มักจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับความไม่เหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ประเมินผล รูปแบบของการประเมินผลจะมุ่งเพียงการทดสอบความรู้ของนักเรียนมากกว่าการออกแบบเครื่องมือให้เหมาะสม มีการจำกัดทางเลือกและแนวทางในการประยุกต์วิธีการเรียนการสอน โดยมีแนวโน้มว่าการวัดและประเมินผลตามแนวของพอร์ทโฟลิโอจะเหมาะสมและให้ผลที่เที่ยงตรง (Ellsworth, 1995)

พอร์ทโฟลิโอ เป็นเครื่องมือที่ใช้วิธีการประเมินตนเองในการพัฒนาการสอนของครูโดยเน้นในด้านประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลของการสอนเป็นสำคัญ พอร์ทโฟลิโอของครูจะแสดงให้เห็นถึงปรัชญาในการสอนและงานที่ครูได้ปฏิบัติ เช่นเดียวกันพอร์ทโฟลิโอของศิลปิน สถาปนิก หรือนักประดิษฐ์ เมื่อได้ใช้พอร์ทโฟลิโอแล้วจะช่วยให้ครูตระหนักเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของการเรียนการสอน กล่าวคือ ครูจะต้องให้เหตุผลในการเลือกใช้กระบวนการหนึ่งกระบวนการใดในการสอนได้ทุกครั้ง พอร์ทโฟลิโอจะช่วยกระตุ้นให้ครูได้ทบทวนกิจกรรมที่ใช้สอน คิดค้นยุทธวิธีใหม่ ๆ ในการสอนตลอดจนการจัดเตรียมและวางแผนการสอนในอนาคต (Queis, n.d.) โดยมีการวางแนวทางหลากหลายที่จะสามารถใช้สอนในห้องเรียนได้ เนื่องจากครูจะมีความรู้สึกว่าการเรียนของนักเรียนนั้นขึ้นอยู่กับตัวครูด้วย (Porter and Cleland, 1995) นอกจากนี้พอร์ทโฟลิโอยังก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการจัดทำโครงการและกิจกรรมพิเศษต่างๆ สำหรับครูบางคน พอร์ทโฟลิโอไม่ได้เป็นแค่เพียงเอกสารประกอบวิชาชีพที่แสดงผลย้อนกลับเพื่อการพัฒนาตนเอง

เท่านั้น แต่ยังเป็นหนังสือที่ใช้แสดงผลงานที่ได้ปฏิบัติมาตลอดปีอีกด้วย (Setteducati, 1995)

พอร์ทโฟลิโอของครูมีองค์ประกอบดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวครู
2. รายละเอียดของชั้นเรียน เช่น ระดับชั้น จำนวนนักเรียน วิชาที่สอน
3. ข้อสอบวิชาครู เอกสารประกาศนียบัตรของครู วุฒิบัตรต่าง ๆ ที่ได้รับ
4. บันทึกแสดงปรัชญา เป้าหมาย และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา
5. เอกสารที่แสดงถึงความพยายามในการปรับปรุงตนเอง และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

เช่น เอกสารแสดงหัวข้อสัมมนาทางวิชาการ การอบรม

6. บันทึกการสอนที่ใช้ เอกสารประกอบการสอน
7. ข้อสอบย่อย ข้อสอบปลายภาค และโครงการที่ให้ให้นักเรียน
8. ภาพถ่าย เทปบันทึกเสียงและภาพวีดิทัศน์เกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน
9. บันทึกผลการเข้าสังเกตการสอนของเพื่อนครูด้วยกัน
10. บันทึกการวิจารณ์งานสอนของตนเอง
11. ภาพถ่ายการจัดห้องเรียน การจัดป้ายนิเทศและกิจกรรมต่าง ๆ (Doolittle, 1994)

พอร์ทโฟลิโอยังรวมไปถึงอุปกรณ์การสอน เอกสารงานเขียน แผนภูมิ รูปภาพต่าง ๆ และเครื่องมือหลากหลายในการประเมินตนเองของครู สิ่งใด ๆ ที่ครูเลือกเก็บไว้ในพอร์ทโฟลิโอ จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านการเรียนการสอนของครูตามจุดมุ่งหมายของพอร์ทโฟลิโอสำหรับครูที่ได้วางไว้ ผลงานที่ครูนำมาเก็บในพอร์ทโฟลิโอจะต้องเป็นผลงานที่สามารถแสดงให้เห็นถึงผลย้อนกลับที่เชื่อถือได้ เบลคและคณะ (Blake and others, 1995) กล่าวว่าถ้าจุดมุ่งหมายของพอร์ทโฟลิโอต้องการให้ครูแสดงความรู้ และทักษะในการสอนแล้วครูควรจะรวมบันทึกการสอน โครงการสอน การพัฒนาหลักสูตรและวีดิทัศน์หรือเทปคาสเซ็ทที่บันทึกเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนไว้ในพอร์ทโฟลิโอด้วย

ถึงแม้ว่าแนวการสอนภาษาอังกฤษที่กำลังใช้กันอยู่ในระดับประถมศึกษาจะเน้นในเรื่องของการสื่อสาร (Communication) แต่ก็มิได้หมายความว่า การสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammar) จะหมดความสำคัญอย่างสิ้นเชิง ทั้งนี้เพราะโครงสร้างทางไวยากรณ์ยังเป็นสิ่งที่มีประโยชน์สำหรับคนไทยที่เรียนภาษาต่างประเทศ แต่ครูจะต้องรู้จักนำมาสอดแทรกในกิจกรรมอย่างเหมาะสม (ดวงเดือน แสงชัย, 2531 และประนอม สุรัสวดี, 2534) หากครูเห็นว่าไม่จำเป็น

ต้องมีการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ การเรียนภาษาอังกฤษต้องอยู่ในภาวะที่ผู้เรียนต้องสรุปหากฎเกณฑ์ทางภาษาด้วยตนเอง และถ้าผู้เรียนไม่ได้รับตัวอย่างทางภาษาอย่างเพียงพอ การสรุปหากฎเกณฑ์ทางภาษาก็เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีความสามารถทางภาษาที่จะช่วยให้นำไปใช้การสื่อสารได้ การเรียนการสอนภาษานั้นก็เป็นการสูญเปล่า ไวยากรณ์เป็นเรื่องที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาเพราะถือได้ว่าเป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานในเรื่องรูปแบบของภาษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้ถูกต้อง (ชวนพิศ ผลวัฒน์, 2535) ดังนั้นหากครูสามารถทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนไวยากรณ์โดยการพัฒนาการสอนของตนเองให้เหมาะสมกับนักเรียนได้ ทักษะคิดและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเอกชน ซึ่งเป็นชั้นที่เริ่มเรียนเรื่องนี้ย่อมอยู่ในระดับดี และสามารถเป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษชั้นสูงต่อไป

โรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ มีศักยภาพ ความโดดเด่น และมีภาพจน์อยู่ในขั้นดี ในสายตาของโรงเรียนเอกชนและบุคคลอื่น ๆ การรวมตัวกันได้ในรูปแบบสมาคมโรงเรียนเอกชนมีการร่วมมือกันในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพนั้นเป็นที่กล่าวขวัญและเป็นรูปแบบที่เป็นที่ต้องการของโรงเรียนเอกชนจังหวัดอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นจังหวัดเดียวที่โรงเรียนเอกชนเป็นที่นิยมมากกว่าโรงเรียนของรัฐ (วินัย วิริยวิทยาวงศ์, 2539) สมาคมโรงเรียนเอกชนจังหวัดเชียงใหม่ได้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาการเรียนการสอนและมุ่งที่จะพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนให้ดียิ่งขึ้นโดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้จัดให้มีการอบรมเพื่อปรับยุทธศาสตร์การสอนในการจัดการเรียนการสอนของทุกโรงเรียนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีการเสนอเทคนิคใหม่ ๆ ให้แก่ครูผู้สอนอยู่เสมอ ซึ่งนับได้ว่าเป็นกลุ่มผู้ยอมรับนวัตกรรมก่อนผู้อื่น สำลี ทองธิว (2526) ได้กล่าวถึงกลุ่มผู้ยอมรับนวัตกรรมก่อนผู้อื่นว่าประชากรในกลุ่มนี้มี ความต้องการที่จะผลักดันตนเองให้สูงมากขึ้นไป มีทัศนคติที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงมากกว่ากลุ่มอื่น ไม่ยึดมั่นกับของดั้งเดิม ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาผลของการใช้พอร์ทัลไฟล์โอทีที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อที่จะนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้พอร์ทโฟลิโอที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการเปลี่ยนแปลงเทคนิคการสอน การพัฒนาเทคนิคการสอน การเปลี่ยนแปลงบทบาทของครู และการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการสอน

สมมติฐานของการวิจัย

พอร์ทโฟลิโอ คือ การสะสมผลงานที่สร้างขึ้นโดยครูเป็นผลงานที่ครูพิจารณาแล้วว่าสามารถชี้ให้เห็นถึงความรอบรู้ด้านเนื้อหาวิชา ทักษะความชำนาญด้านเทคนิคการสอน ความเชี่ยวชาญพิเศษของครูท่านนั้น ตลอดจนแสดงถึงปรัชญา แนวคิด และความเชื่อในเรื่องบทบาทของครูและความสามารถในการวิจารณ์ประเมินงานของตนเอง เพื่อปรับปรุงผลงานของตนอย่างต่อเนื่อง และที่สำคัญชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการสอนของครูกับผลที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน (Doolittle, 1994)

ทราซและคณะ (Traz and others, 1995) ได้กล่าวถึงความสามารถของครูที่แสดงให้เห็นจากการใช้พอร์ทโฟลิโอไว้ 6 ด้านคือ

1. การจัดระบบในห้องเรียนและการสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดี
2. การวางแผนและการออกแบบวิธีสอน
3. การให้โอกาสนักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
4. การถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาวิชา
5. การวิเคราะห์และประเมินความรู้ของนักเรียน
6. การมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกในสังคมที่มีการเรียนรู้

จากการศึกษาของเอลล์สเวิร์ธ (Ellsworth, 1995) เกี่ยวกับผลของการใช้พอร์ทโฟลิโอ ที่มีต่อการรับรู้เกี่ยวกับความเป็นครูมืออาชีพของครูชั้นประถมศึกษา พบว่า พอร์ทโฟลิโอเป็น เครื่องมือที่มีประโยชน์มากที่ทำให้ครูสามารถตรวจสอบพฤติกรรมการสอนและความคิดเกี่ยวกับการเป็นครูมืออาชีพได้ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับแรงจูงใจของครู ความเต็มใจที่จะทำตามคำแนะนำ ความกล้าที่จะเผชิญกับสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นอย่างจริงจัง และการยอมรับในผลย้อนกลับเกี่ยวกับการสอนที่ได้จากการทำพอร์ทโฟลิโอของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญด้วย และจากการศึกษาของ อีริคสัน (Ericson, 1996) เกี่ยวกับผลของการใช้พอร์ทโฟลิโอที่มีต่อการพัฒนาความสามารถและ ความเป็นครูมืออาชีพของนักศึกษาครูที่สอนในชั้นอนุบาล พบว่านักศึกษาครูได้ใช้กระบวนการ คิดวิเคราะห์ในการเรียนการสอนของตนเอง มีการเรียนรู้ทฤษฎีและเทคนิคในการสอนเพิ่มเติม และสามารถสรุปข้อค้นพบที่ได้ว่าการประเมินตนเองโดยการใช้พอร์ทโฟลิโอนั้นจะช่วยให้แต่ละ บุคคลมีการพัฒนามีความมั่นใจในตนเอง ตลอดจนมีความตั้งใจในการพัฒนาตนเอง

จากแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่า

1. หลังการใช้พอร์ทโฟลิโอ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จะมีการเปลี่ยนแปลงใน 3 ด้านดังนี้
 - 1.1 ด้านเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวนเทคนิคการสอนที่ใช้ มากกว่าก่อนการใช้พอร์ทโฟลิโอ
 - 1.2 ด้านบทบาทของครู มีจำนวนการเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียน การสอนน้อยกว่าก่อนการใช้พอร์ทโฟลิโอ
 - 1.3 ด้านกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวนกิจกรรมการสอนที่ใช้ มากกว่าก่อนการใช้พอร์ทโฟลิโอ
2. หลังการใช้พอร์ทโฟลิโอ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จะสามารถพัฒนาเทคนิค การสอนได้มากกว่าก่อนการใช้พอร์ทโฟลิโอ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามในการวิจัย

1. การติดตามผลการสอนของครู และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอน ภาษาอังกฤษจากผู้วิจัย ทำให้ครูเห็นจุดอ่อนในการสอนของตนเอง และมีความต้องการที่จะไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือไม่
2. สถานภาพการศึกษาและภาระงานของครูมีผลต่อการพัฒนาการสอนของครูหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 40 คน
2. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับคัดเลือกจากผู้บริหารโรงเรียนให้เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การใช้พอร์ทโฟลิโอสำหรับครู จำนวน 23 คน
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้เวลาในภาคปลายปีการศึกษา 2540 โดยทดลอง สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 3 คาบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์
4. ตัวแปรที่ใช้ศึกษาประกอบด้วย
 - 4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้พอร์ทโฟลิโอ
 - 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การสอนภาษาอังกฤษ ใน 3 ด้านดังนี้
 - 4.2.1 เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ
 - 4.2.2 บทบาทของครูในการจัดการการเรียนการสอน
 - 4.2.3 การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. งานวิจัยนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และความคิดเห็นที่อยู่บนพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของครูแต่ละคน ไม่จำเป็นที่จะต้องตรงกับพฤติกรรมการสอนที่ปรากฏจริงในชั้นเรียน
2. แนวการบันทึกแผนการสอนของครูแต่ละโรงเรียนมีแนวการบันทึกที่แตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

พอร์ทโฟลิโอ หมายถึง สิ่งที่ได้บันทึกสะสมรายละเอียดและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน เพื่อเป็นหลักฐานแสดงถึงความเชื่อ ความรู้ ทักษะหรือประสิทธิภาพของตัวครูเอง ตลอดจนแสดงถึงความสามารถในการวิจารณ์ประเมินผลการปฏิบัติการสอนของตนเอง เพื่อปรับปรุงการสอนของตนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งครอบคลุมรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้

1. แผนการสอน
2. บันทึกผลการดำเนินการสอน
3. แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการรับรู้ด้านการรู้จัก การใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน
4. แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวด้านสถานภาพทางการศึกษาและด้านภาระงานของครู
5. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

การใช้พอร์ทโฟลิโอ หมายถึง การเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการใช้พอร์ทโฟลิโอ สำหรับครู รวมทั้งการบันทึกรายละเอียดด้านการดำเนินการสอนและ ผลการดำเนินการสอนตามสภาพที่เป็นจริง การประเมินตนเองเกี่ยวกับการรับรู้ด้านการรู้จัก การใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน ด้านข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับสถานภาพทางการศึกษาและด้านภาระงานของครู ด้านการดำเนินการสอนและ ผลการดำเนินการสอนตามสภาพที่เป็นจริง ตลอดจนการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเพิ่มเติม เกี่ยวกับวิธีสอน เทคนิคการสอนจากผู้วิจัย เป็นเวลา 4 สัปดาห์

การสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแผนการสอนที่ครูได้บันทึก ซึ่งครอบคลุมถึง ความสามารถในการใช้เทคนิคการสอน ด้านบทบาทของครู และด้านการจัดกิจกรรมการสอน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ครูกำหนด

ผลของการใช้พอร์ทโฟลิโอที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากที่ครูใช้พอร์ทโฟลิโอในที่นี้ คือการเปลี่ยนแปลงทางการสอนภาษาอังกฤษในด้านเทคนิคการสอน บทบาทและการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากที่ได้ใช้พอร์ทโฟลิโอที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งวัดได้จากการเพิ่มจำนวนเทคนิคการสอนที่ใช้มากขึ้น ลดจำนวนการเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอนลง เพิ่มจำนวนกิจกรรมการสอนที่ใช้มากขึ้นและมีการพัฒนาเทคนิคการสอนขึ้น

เทคนิคการสอน หมายถึง กลวิธีและกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ควบคู่ไปกับวิธีสอนแต่ละวิธี หรือควบคู่ไปกับกระบวนการ หรือขั้นตอนต่างๆ ของการเรียนการสอน

การเปลี่ยนแปลงเทคนิคการสอน หมายถึง การที่ครูใช้เทคนิคการสอนเพิ่มมากขึ้นและต่างไปจากที่เคยใช้ โดยมีการแสดงผลตามหลักทฤษฎีการสอนประกอบการใช้เทคนิคที่ต่างไปนั้นด้วย

การเปลี่ยนแปลงบทบาทของครู หมายถึง การที่ครูใช้บทบาทในการสอนที่ต่างไปจากที่เคยใช้โดยการลดบทบาทของครูในฐานะศูนย์กลางการจัดการเรียนการสอนลง และมีการแสดงผลตามหลักทฤษฎีการสอนประกอบการใช้บทบาทที่ต่างไปนั้นด้วย

การเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการสอน หมายถึง การที่ครูใช้กิจกรรมการสอนเพิ่มมากขึ้นและต่างไปจากที่เคยใช้ โดยใช้กิจกรรมการสอนที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในฐานะศูนย์กลางของกิจกรรมมากขึ้น รวมทั้งมีการแสดงผลตามหลักทฤษฎีการสอนประกอบการใช้กิจกรรมการสอนที่ต่างไปนั้นด้วย

การพัฒนาเทคนิคการสอน หมายถึง การที่ครูสร้างเทคนิคการสอนขึ้นมาใช้กับ

การเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์ โดยเทคนิคที่สร้างขึ้นนั้นเป็นการนำเอาเทคนิคที่มีอยู่แล้วมาปรับปรุงหรือผสมผสานเข้าด้วยกัน

ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2540 และได้รับการคัดเลือกจากผู้บริหารโรงเรียนให้เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การใช้พอร์ทโฟลิโอสำหรับครู

โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2540

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร วารสารต่าง ๆ งานวิจัยที่เกี่ยวกับพอร์ทโฟลิโอสำหรับครู
2. ศึกษาวิธีสอน และเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ จากหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ
3. ประชากรและเลือกตัวอย่างประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2540 จำนวน 40 คนและตัวอย่างประชากรคือ ครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2540 และได้รับการคัดเลือกจากผู้บริหารโรงเรียนให้เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การใช้ พอร์ทโฟลิโอสำหรับครูจำนวน 23 คน
4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่
 - 4.1 ตารางบันทึกแผนการสอน จำนวน 1 ตาราง
 - 4.2 ตารางบันทึกผลการดำเนินการสอน จำนวน 1 ตาราง

4.3 แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการรับรู้ ด้านการรู้จักการใช้วิธีสอนและเทคนิค การสอนภาษาอังกฤษจำนวน 1 ฉบับ

4.4 แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวด้านสถานภาพการศึกษาและ ด้านภาระงานของครู จำนวน 1 ฉบับ

4.5 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบ ความถูกต้องของภาษาและความเหมาะสมของรูปแบบ เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับ ครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

5. การใช้พอร์ทโฟลิโอ

5.1 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการใช้พอร์ทโฟลิโอสำหรับครู

5.2 ตัวอย่างประชากรบันทึกข้อมูลลงในแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการรับรู้ ด้านการรู้จัก การใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษรวมทั้ง แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัว ด้านสถานภาพการศึกษาและด้านภาระงานของครูหลังการอบรม

5.3 ตัวอย่างประชากรดำเนินการสอนตามปกติ และ บันทึกข้อมูลลงในตาราง บันทึกแผนการสอนรวมทั้งตารางบันทึกผลการดำเนินการสอนทุกครั้งที่ทำการสอน

5.4 ตัวอย่างประชากรบันทึกข้อมูลลงในแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการรับรู้ ด้านการรู้จัก การใช้วิธีสอนและ เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษหลังการสอนทุก 5 วัน

5.5 ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อติดตามผลการบันทึกแผนการสอนและผลการดำเนินการสอน รวมทั้งกระตุ้นการทำงานของตัวอย่างประชากรทุก 5 วัน

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.1 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเทคนิคการสอนที่ใช้ จำนวนการเป็น ศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอนของครู จำนวนกิจกรรมการสอนที่ใช้และจำนวน เทคนิคการสอนที่ครูพัฒนาขึ้นก่อนการใช้พอร์ทโฟลิโอของตัวอย่างประชากรจากแผนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ ของภาคเรียนที่ 1 เป็นเวลา 2 สัปดาห์

6.2 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินตนเองของครูในด้านการรับรู้

ด้านการรู้จัก การใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการรับรู้ด้านการรู้จัก การใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้ง เก็บข้อมูลส่วนตัว ด้านสถานภาพการศึกษาและด้านภาระงานของครู

6.3 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการสอนและผลการดำเนินการสอนตามสภาพที่เป็นจริง ตามเงื่อนไขสภาพการจัดการเรียนการสอนของแต่ละโรงเรียนโดยใช้ตารางบันทึกแผนการสอน และตารางบันทึกผลการดำเนินการสอนเป็นเวลา 4 สัปดาห์

6.4 ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ประกอบการศึกษาติดตามแผนการสอน และบันทึกผลการดำเนินการสอนที่ตัวอย่างประชากรบันทึก สัปดาห์ละ 1 ครั้งเป็นเวลา 4 สัปดาห์ และให้ตัวอย่างประชากรทำแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการรับรู้ด้านการรู้จัก การใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษด้วย ทุกครั้ง

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อพิสัยสัมมติฐานของทฤษฎี

7.1 นำข้อมูลจากแผนการสอนทุกฉบับของตัวอย่างประชากรก่อนการใช้พอร์ทโฟลิโอมาวิเคราะห์หาข้อมูลต่อไปนี้

7.1.1 จำนวนเทคนิคการสอนที่ใช้ ซึ่งดูจากการระบุชื่อเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ หรือพิจารณากิจกรรมที่ไปในแนวเดียวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษแบบใดแบบหนึ่ง

7.1.2 จำนวนการเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอนของครู

7.1.3 จำนวนกิจกรรมการสอนที่ใช้ ซึ่งดูจากการระบุชื่อกิจกรรมการสอนหรือพิจารณาการจัดการเรียนการสอนที่ไปในแนวเดียวกับกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษแบบใดแบบหนึ่ง

7.1.4 จำนวนเทคนิคการสอนที่ครูพัฒนาขึ้น ซึ่งดูจากการระบุชื่อเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ หรือพิจารณากิจกรรมที่ไปในแนวเดียวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นการผสมผสานหรือดัดแปลงมาจากเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษหลายๆ แบบ

นำข้อมูลดังกล่าวข้างต้น มาคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

7.2 นำข้อมูลจากแผนการสอนและบันทึกผลการดำเนินการสอนทุกฉบับของตัวอย่างประชากรหลังการใช้พอร์ทโฟลิโอ มาวิเคราะห์หาข้อมูลต่อไปนี้

7.2.1 จำนวนเทคนิคการสอนที่ใช้ ซึ่งดูจากการระบุชื่อเทคนิคการสอน ภาษาอังกฤษ หรือ พิจารณากิจกรรมที่ไปในแนวเดียวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษแบบใดแบบหนึ่ง

7.2.2 จำนวนการเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอนของครู

7.2.3 จำนวนกิจกรรมการสอนที่ใช้ ซึ่งดูจากการระบุชื่อกิจกรรมการสอนหรือ พิจารณาการจัดการเรียนการสอนที่ไปในแนวเดียวกับกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษแบบใดแบบหนึ่ง

7.2.4 จำนวนเทคนิคการสอนที่ครูพัฒนาขึ้น ซึ่งดูจากการระบุชื่อเทคนิคการสอน ภาษาอังกฤษหรือพิจารณากิจกรรมที่ไปในแนวเดียวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษที่เป็น การผสมผสาน หรือดัดแปลงมาจากเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษหลายๆ แบบ

นำข้อมูลดังกล่าวข้างต้น มาคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

7.3 นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แผนการสอนทุกฉบับของตัวอย่างประชากร ก่อนการใช้พอร์ทโฟลิโอ และข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แผนการสอนรวมทั้งบันทึกผลการดำเนินการสอนทุกฉบับของตัวอย่างประชากรหลังการใช้พอร์ทโฟลิโอ มาทำการเปรียบเทียบจำนวน เทคนิคการสอนที่ใช้ จำนวนการเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอนของครู จำนวนกิจกรรม การสอนที่ใช้ และจำนวนเทคนิคการสอนที่ครูพัฒนาขึ้น โดยการทดสอบค่าที (t-test)

7.4 นำข้อมูลจากแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการรับรู้ด้านการรู้จัก การใช้วิธีสอนและ เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 5 ครั้ง มาวิเคราะห์หาจำนวนวิธีสอน และเทคนิคการสอนที่ ตัวอย่างประชากรใช้โดยการหาความถี่ของวิธีสอนและเทคนิคการสอนที่ครูรู้จักและครูใช้แล้วนำมาทำเป็นแผนภูมิแท่งเป็นรายบุคคล และนำมาสรุปเป็นแผนภูมิแท่งโดยรวม

7.5 นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทั้ง 4 ครั้งมาวิเคราะห์ดู การประเมินตนเองเกี่ยวกับผลสืบเนื่องจากการจัดการเรียนการสอน โดยการหาความถี่ของ จำนวนครูที่ประเมินตนเองเกี่ยวกับผลสืบเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในแต่ละข้อคำถาม แล้วนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าร้อยละ

7.6 นำข้อมูลจากแบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวด้านสถานภาพการศึกษาและ ด้านภาระงาน ของครูมาวิเคราะห์ดูสถานภาพด้านการศึกษาและด้านภาระงานของครู โดยการหาความถี่ของ สถานภาพด้านการศึกษารวมทั้งภาระงานของครูในด้านต่าง ๆ

7.7 นำข้อมูลที่ได้จากการคำนวณหาค่าร้อยละของจำนวนเทคนิคการสอนที่ใช้ จำนวนการเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอนของครู จำนวนกิจกรรมการสอนที่ใช้และจำนวนเทคนิคการสอนที่ครูพัฒนาขึ้น จากแผนการสอนทุกฉบับก่อนการใช้พอร์ทโฟลิโอและหลังการใช้พอร์ทโฟลิโอมาทำการเปรียบเทียบกับค่าความถี่ของสถานภาพด้านการศึกษาและภาระงานของครูในด้านต่าง ๆ แล้วนำมาคำนวณหาค่าร้อยละเพื่อดูความเกี่ยวข้องระหว่างสถานภาพการศึกษาและภาระงานของครู กับการพัฒนาการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางแก่ครูภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจะได้นำผลการวิจัยไปพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางแก่โรงเรียนรัฐบาล และผู้ที่สนใจ พิจารณาในการพัฒนาประสิทธิภาพด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในการวิจัยต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย